

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

לפני כבוד השופטת קרן אזולאי

תובע רומן שולץ

נגד

נתבעים

1. וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ
2. עמוס אבידן
3. מרים אבידן
4. ONE TECHNOLOGIE LTD
5. תמר אבידן
6. אליאב אבידן

החלטה

- 1
2
3 1. לפניי בקשה לביטול עיקול. התובענה העיקרית הוגשה נגד מספר נתבעים ובכללם
4 נתבע 6, אליאב אבידן, בעניינו ניתן צו העיקול שביטולו מתבקש כעת (להלן: **הנתבע**).
5 ההחלטה על הטלת עיקול ניתנה על ידי כב' השופטת ייטב, והיא הותנתה בהמצאת ערבות
6 צד ג' בסך של 50,000 ש"ח, בנוסף להתחייבות עצמית ולעירבון בסך של 20,000 ש"ח שהופקד
7 על ידי התובע במסגרת עיקול שהוטל לבקשתו על זכויות נתבעים אחרים בהליך. לאחר
8 שהוגשה בקשה לביטול העיקול היא הועברה לטיפולו בשל מינויה של כב' השופטת ייטב לבית
9 המשפט המחוזי. יוער כי בקשה נוספת להטלת עיקול הוגשה בתיק מקביל (17-07-46420)
10 שמעורר שאלות דומות, ושם ניתנה על ידי החלטה על הטלת עיקול, אולם צו עיקול לא נחתם
11 בעקבות בקשת הנתבע לדון בבקשת העיקול בצוותא עם בקשת הביטול. על רקע בקשת הנתבע
12 לקביעת דיון דחוף, ולאחר שהסתבר שהתובע בתיק המקביל (שגם הגיש תצהיר בתובענה
13 הנוכחית) אינו יכול להתייצב לדיון, נקבע דיון בהליך הנוכחי בלבד.
14
15 2. אלה עיקר הטענות העולות בכתב התביעה המתוקן ובקשה להטלת עיקול זמני.
16 התובע התקשר עם נתבעת 1, חברת וואן אף. אי. אן. ווי. בע"מ (להלן: **החברה**) בהסכם
17 במסגרתו השקיעה החברה את כספיו של התובע בנכסים פיננסיים מסוג חוזים עתידיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

1 באמצעות תוכנה (שיטה שכונתה בכתב התביעה "אלגוטרייד"). לטענת התובע, מדובר
2 בפעילות שהרשות לניירות ערך קבעה שאסור לבצעה ללא קבלת רישיון כחוק. לא הייתה
3 מחלוקת כי לחברה אין רישיון לניהול תיקי השקעות. התובע טען כי ביום 2.12.2013 נפגש
4 עם נתבע 2, עמוס אבידן, שהוא, לטענת התובע, "דירקטור, מנהל, נושא משרה ו/או בעל
5 מניות בחברה, יחד או לחוד עם בני משפחתו" (סעיף 18 לכתב התביעה; להלן: **עמוס**) וכן עם
6 נציג החברה בשם מוטי. במועד זה חתם התובע על הסכם עם החברה, במסגרתו העביר לה
7 סכום השקעה ראשוני של \$20,000. בהמשך ביצע התובע השקעות נוספות, ונפתחו לו על ידי
8 החברה 11 חשבונות, כשסכום ההשקעה הכולל עמד על סך של \$222,850, מתוכו הוא משך
9 חזרה סך של \$45,584. לטענת התובע, בחודש אוגוסט 2015 הבחין שנגרמים לו הפסדים
10 והחליט לסיים את ההתקשרות. התובע טען כי בשלב זה החברה ניסתה לשכנע אותו להותיר
11 את כספו בחברה, ונחתם עימו נספח להסכם ההתקשרות, שבו החברה התחייבה לקבע את
12 קרן ההשקעה שתוחזר לו בתנאים מסוימים על סך של \$140,000. התובע טען כי במהלך חודש
13 דצמבר 2016 ביקש למשוך את כספו. ביום 29.12.2016 שלחה החברה לתובע מכתב "גמר
14 חשבון", שבו התחייבה להשיב לו את יתרת ההשקעה בסך של \$117,000. לטענת התובע, את
15 המשא ומתן ביחס להחזר ההשקעה ניהל הנתבע. התובע טען כי חרף התחייבויות החברה,
16 כספו לא הושב לו. התובע הוסיף כי קיים חשש שכספו כלל לא הועבר להשקעה במסחר
17 והפעולות בחשבונות התובע לא שיקפו פעולת מסחר אמיתית; כי הסתירו מפניו את שיעור
18 החזר העמלות שהחברה הייתה זכאית לו; כי החברה התקשרה עימו במודל עסקי לפיו היא
19 גבתה דמי הצלחה הנגזרים מרווחי התובע באופן העומד בניגוד לחוק; וכי החברה פעלה
20 בניגוד לחוק שעה שניהלה את השקעות התובע ללא רישיון לניהול תיקי השקעות – וזאת
21 בפרט בשים לב לכך שבמועדי ההתקשרות עם התובע ידעה החברה על כך שהרשות לניירות
22 ערך אסרה את פעילות החברה כאמור. התובע טען עוד כי פרט לאחריות החברה להפסדים,
23 גם הנתבעים – בעלי מניות ובעלי תפקידים בחברה – אחראים באופן אישי. לפי הטענה, עמוס
24 שלט בחברה וניהל אותה יחד עם הנתבע, כמנכ"ל ונושא משרה בחברה. נטען כי הנתבעים
25 עוולו בעוולת תרמית, ולכל הפחות ברשלנות חמורה, שעה שידעו שהם פועלים בניגוד
26 להוראות הרשות לניירות ערך והסתירו את העניין מהמשקיעים. עוד נטען כי הנתבעים פעלו
27 בתרמית שעה שלא העבירו את כספי התובע לברוקר כלשהו. ביחס לנתבע נטען כי הוא ניהל
28 את הקשר עם הלקוחות בכל הנוגע להפקדות ומשיכות של כספים; ניהל משא ומתן עם
29 לקוחות בכל העניינים הנוגעים לגיוס הלקוחות ושימורם; שימש כתובת ומענה לתלונות של
30 לקוחות בדבר הפסדים או משיכות כספים והיה מעורב בניהול פלטפורמת המסחר של החברה
31 ומערכות הדיווח ללקוחות. בתפקיד זה, כך נטען, היה הנתבע אחראי למצגים שהוצגו
32 ללקוחות, ובכללם, לתובע. לבסוף נטען כי הנתבע אף חב כלפי התובע בחוסר תום לב במשא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

- 1 ומתן לקראת כריתת חוזה, וזאת כיוון שבמועד שבו התקשר התובע עם החברה היה הנתבע
2 מנהל בחברה והיה מעורב ישירות במצג שהוצג לתובע, יחד עם עמוס, ביחס לתשואות
3 ולסיכויי ההשקעה, וזאת על אף שידע שבפועל לא מבוצעת כל השקעה.
4
- 5 3. בבקשה למתן צו עיקול זמני הוסיף התובע כי החברה נכנסה להליכי פירוק, עמוס
6 ברח לארצות הברית, וכי הוגשו תלונות למשטרה נגד החברה. התובע ציין בבקשה כי החל
7 מסוף חודש דצמבר 2016 ובחודש ינואר 2017 ניהל דין ודברים עם הנתבע בנוגע לקבלת כספו
8 וזאת באמצעות ביתו (שתצהיר מטעמה צורף לבקשה). תמלילים של שיחות טלפון בין
9 השניים וכן תכתובות מייל צורפו לבקשה. התובע טען כי במועד שבו נוהל המשא ומתן ביחס
10 להחזר הכספים המשיכה החברה לגייס משקיעים חדשים. התובע צירף לבקשה מסמכים
11 שלטענתו תומכים בטענה לפיה הנתבע היה מעורב באופן פעיל בניהולה של החברה ובענייניה,
12 ובעיקרם מסמכים מרשם החברות מהם עולה כי הנתבע הוצג כמנהל בחברה, וכן מסמכים
13 שהוגשו בתביעות שנוהלו נגד החברה, בהם הציג הנתבע את עצמו כמנהל בחברה. אלה, לפי
14 הנטען, עומדים בניגוד לטענות הנתבע לפיהם מעולם לא שימש כמנהל החברה וכי הוא אינו
15 יודע מה בדיוק הפעולות הפיננסיות של החברה. התובע הוסיף כי הנתבע ניהל את הקשר עם
16 הלקוחות בכל הנוגע להפקדות כספים, והיה אחראי מתוקף תפקידו, יחד עם עמוס, למצגים
17 שהוצגו ללקוחות, לרבות לתובע, לפיהם החברה מבצעת פעולות השקעה אמיתיות ותוכל
18 לעמוד בהחזר ההשקעות. לטענת התובע, על רקע הליכים שונים שנוהלו נגד החברה (ובפרט,
19 הליך שבו הנתבע ייצג את החברה בישיבת מהו"ת), הנתבע ידע או לכל הפחות היה עליו
20 לדעת, על טענות אי-החוקיות המופנות כלפי החברה. במישור ההכבדה נטען כי הנתבע מנסה
21 למכור את דירת המגורים שלו. בתמיכה לטענה צורפו פרסומים מאתר "יד 2" בהם מפורסמת
22 הדירה למכירה. על כן, נטען כי אם העיקול לא ייוותר על כנו, הנתבע ימכור את הדירה ולא
23 יהיו לתובע נכסים להיפרע מהם, ככל שיזכה בתביעתו.
24
- 25 4. בכתב ההגנה ובבקשה לביטול העיקול טען הנתבע כי הוא עבד כשכיר בחברה. הנתבע
26 ציין כי אין לו הכשרה פיננסית ולא היה לו קשר לניהול תיקי ההשקעות. לטענתו, תחילה
27 הועסק בחברה כמזכיר ולאחר תקופה הוגדר תפקידו כ"מנהל קשרי לקוחות", כשבפועל
28 התרכז בניהול העניינים הטכניים במשרד ובקבלת פניות מלקוחות ומתן מענה על ידו או על
29 ידי עובדים אחרים בחברה. הנתבע טען שלא הייתה לו גישה לניהול המערכת והכספים של
30 לקוחות החברה, ושכרו – כ-6,000 ש"ח – מעיד על אופי התפקיד. הנתבע טען בכתב ההגנה
31 שמעולם לא היה בעל מניות בחברה, לא היה מורשה חתימה בחברה או בחשבונות הבנק, ולא
32 היה נושא משרה או חבר בדירקטוריון. הנתבע טען כי התביעה נגדו הוגשה רק בשל העובדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

1 שהוא אחיו של עמוס, אולם הקשר המשפחתי כשלעצמו לא יוצר את עילת התביעה. הנתבע
2 הוסיף כי הוא היה בקשר עם התובע מספר פעמים בודדות לאחר שהתובע הפקיד את הכספים
3 בחברה. עוד נטען כי התובע אינו מפרט מה מצגי השווא שהוצגו לו, באיזה מועדים ועל ידי
4 מי מהנתבעים. הנתבע טען עוד שלא ידע על פעילות בלתי חוקית שהייתה מבוצעת בחברה,
5 ככל שבוצעה, וכיוון שעמוס הוא עורך דין, לא הייתה לו סיבה להניח שמתבצעת פעילות בלתי
6 חוקית. עוד נטען כי הנתבע כלל לא עסק בגיוס לקוחות לחברה, ומשכך, ברור כי מעולם לא
7 שכנע את התובע ולא הציג לו מצגים כלשהם. הנתבע הוסיף כי ההתחייבויות כלפי התובע הן
8 של החברה בלבד, וכי גם אילו היה התובע מוכיח שהנתבע ידע שהחברה בקשיי נזילות אין
9 לומר בהכרח כי הנתבע ידע בוודאות שהחברה לא תשיב לתובע את הכספים. בנוסף טען
10 הנתבע כי התובע לא טוען שהנתבע הוא שגרם לו להפקיד כספים בחברה או שהטעה אותו,
11 וכי החלטת התובע להפקיד את הכספים נעשתה ללא קשר להבטחות הנתבע ובמועד שבו אין
12 כל טענה שהנתבע ידע על קשיי נזילות. הנתבע טען עוד כי גם מההקלטות שצורפו לבקשה
13 עולה כי הנתבע מדבר בשם החברה והוא למעשה רק עובד של החברה שמבצע את הפעולות
14 שעמוס ביקש ממנו לבצע.

15
16 5. הנתבע התייחס למסמכים שהציג התובע בתמיכה לטענה שהנתבע נשא בתפקיד
17 ניהולי בחברה. ביחס למסמכי רשם החברות טען הנתבע כי הוא לא חתום על המסמכים.
18 בנוסף טען הנתבע כי המסמכים לא מעידים על כך שהוא היה מנהל של החברה, הואיל וכדי
19 שיהיה מנהל החברה נדרש תיעוד של ההחלטה בפרוטוקול אשר ממנה את הנתבע כנושא
20 משרה או כמנהל של החברה. עוד נטען כי גם ברישום החברה ברשם החברות הנתבע לא
21 מופיע כנושא משרה. ביחס למסמכים שהוגשו בהליכים משפטיים שנוהלו נגד החברה, מהם
22 עולה שהנתבע הציג את עצמו כמנהל החברה, טען הנתבע כי אין ללמוד ממסמכים אלה על
23 היותו נושא משרה או בעל מניות בחברה, הואיל ועשה כן רק כיוון שהחברה אינה יכולה
24 להיות מיוצגת בהליכים של תביעות קטנות על ידי עורך דין. הנתבע הוסיף כי כל הטענות
25 שטען בהליכים אלה נמסרו לו מפי עמוס, וגם אם חתם בתור מנהל החברה אין משמעות
26 הדבר שבפועל אכן הוא היה מנהל בחברה. הנתבע טען עוד כי יהיה על התובע להוכיח את
27 טענותיו כי החברה פעלה בחוסר חוקיות, ולאחר מכן יהא עליו להוכיח שהנתבע ידע על חוסר
28 החוקיות ובכל מקרה, שיש הצדקה לחייבו באופן אישי. במישור המשפטי נטען כי התובע לא
29 עמד בתנאים להטלת עיקול. כך, נטען כי התובע לא הוכיח קיומה של עילת תביעה טובה ולא
30 הניח ראשית ראיה לאמוד אם יש בסיס לבקשת העיקול. במישור מאזן הנוחות נטען כי
31 הנתבע מתגורר בדירה של 83 מ"ר אשר אינה מספיקה למגורי משפחתו, וכי הוא מעוניין
32 למכור את הדירה כדי לרכוש דירה "על הנייר". לטענתו, הציעו לו לרכוש דירה גדולה יותר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

1 שבנייתה תושלם רק בעוד כמה שנים במחיר של 2,100,000 ש"ח. הנתבע הוסיף כי הוא צריך
2 למכור את הדירה הנוכחית מאחר שאין לו מקורות מימון אחרים לצורך רכישת דירה חלופית
3 ומלוא הכספים לצורך רכישת דירה חלופית אמורים להגיע מהתמורה מהדירה הנוכחית
4 וממשכנתה שבכוונתו ליטול. הנתבע טען עוד כי הדירה שהוא מעוניין לרכוש זולה ממחיר
5 השוק, וככל שמכירת הדירה תתעכב, הנזק שייגרם לו יהיה משמעותי. לטענת הנתבע, ככל
6 שהעיקול ייוותר על כנו הדבר עשוי למנוע ממנו את האפשרות לרכוש את הדירה החלופית,
7 באופן שיביא לנזק בסך של כ-315,000 ש"ח (שהוערך על ידו בשיעור של 15% מערך הדירה
8 שהוא מעוניין לרכוש). לטענת הנתבע, הנזק האמור אינו מידתי בנסיבות העניין. זאת,
9 לטענתו, בניגוד לנזקו של התובע, שלשיטתו אינו גדול לנוכח ריבוי הנתבעים. הנתבע הוסיף
10 כי לא הוכח יסוד ההכבדה, בהתחשב בכך שהוא אמנם מתכוון למכור את הדירה, אך זאת
11 לשם רכישת דירה חלופית. הנתבע ציין כי התובענה הוגשה לפני כשנה, והעובדה שהוא לא
12 פעל למכירת הדירה במועד מוקדם יותר מלמדת על כך שאין לו כוונה להבריח את הנכס.
13 לטענתו, גם התובע עבד על הכנת הבקשה במשך כחודש ימים – דבר המלמד על כך שגם הוא
14 סבר שאין דחיפות בבקשה.

דיון והכרעה

15
16
17
18 6. לאחר שבחנתי את מכלול טענות הצדדים, שוכנעתי כי במאזן הנוחות בין הצדדים יש
19 הצדקה להותיר את העיקול על כנו, הגם שיש לשנות מעט מן התנאים להטלתו כפי שיובהר
20 בהמשך.
21
22 7. כידוע, משהוגשה בקשה לביטול העיקול נדונה הבקשה להטלת עיקול זמני מחדש.
23 משכך, על התובע להצביע על קיומה של זכות לכאורה לקבלת הסעד המבוקש בתובענה ועל
24 כך שמאזן הנוחות נוטה לטובתו. בין שני התנאים האמורים מתקיימת "מקבילית כוחות",
25 כלומר, ככל שאחד מן התנאים משמעותי יותר, כך ניתן להקל בדרישת ההוכחה של התנאי
26 האחר. בהקשר של צו עיקול זמני נדרש התובע להצביע גם על התקיימות יסוד ההכבדה,
27 היינו כי קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין, ככל שזה יינתן לטובתו.
28
29 8. במישור קיומה של זכות לכאורה: השאלה הנשאלת היא אם עלה בידי התובע
30 להצביע, בראיות מהימנות לכאורה, על קיומה של זכות לכאורה. השאלה המרכזית הנשאלת
31 בהקשר זה היא אם ניתן לייחס לנתבע אחריות לפעולות החברה על רקע העובדה שאין חולק
32 על כך שלא היה בעל מניות בחברה. סבורתני, בזהירות המתבקשת בשלב זה של ההליכים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

1 ומבלי לקבוע מסמרות מראש, כי עלה בידי התובע לעורר סימני שאלה באשר לתפקידו הנטען
2 של הנתבע בחברה ולהיקף אחריותו לפועלה ולמצגיה, באופן שיש בו כדי להצביע, לכל
3 הפחות, על קיומה של שאלה רצינית ראויה לבירור. התובע הניח תשתית ראייתית לכאורית
4 – כאמור, בשים לב לשלב הראשוני של ההליכים – ממנה מתעוררים ספקות אם "כל חטאו
5 של הנתבע הינו שהוא אח של [עמוס]" כדבריו (סעיף 76 לבקשה לביטול העיקול). כך, התובע
6 הציג שורה של מסמכים מהם עולה כי אפשר שהנתבע נשא בתפקיד ניהולי בחברה. בפרט,
7 שלושה סוגים של מסמכים תומכים בעמדת התובע. ראשית, לבקשה להטלת עיקול צורפו
8 מסמכים מרשם החברות שכותרתם "הודעה על העברת מניות בחברה פרטית". למסמכי
9 העברת המניות צורפה הצהרת הנתבע לפיה העברת המניות נרשמה במרשם בעלי המניות
10 בחברה וכי: "...אני מצהיר שהנני נושא משרה בחברה". תחת הגדרת התפקיד של הנתבע
11 נכתב במסמך כי הוא "מנהל". הנתבע ציין שהמסמך אינו חתום על ידו, ואכן, מעיון במסמך
12 נראה שחסרה חתימתו. יחד עם זאת, בתחתית המסמך מופיע אימות חתימה של עמוס, שבו
13 עמוס מאשר שלאחר שהזהיר את הנתבע, הנתבע חתם על ההצהרה בפניו. מטבע הדברים,
14 שאלת החתימה על המסמך האמור תתברר, ככל הנראה, בהליך העיקרי, אך בשלב זה עצם
15 העובדה שהוגש מסמך כאמור לרשם החברות ובו אינדיקציה לפיה הנתבע מנהל בחברה
16 ונושא משרה, תומכת – גם אם תמיכה ראשונית ולכאורית – בעמדת התובע.

17
18 9. שנית, לבקשה לביטול העיקול הוגשו מסמכים ממספר הליכים משפטיים שנוהלו נגד
19 החברה ובהם הציג הנתבע את עצמו כמנהל החברה. בפרט, לבקשה צורפו כתבי הגנה ותצהיר
20 שהגיש הנתבע בתביעות קטנות שהוגשו נגד החברה, בהן הצהיר כי הוא "משמש כמנהל
21 בנתבעת" וכי הוא "מנהל הנתבעת" (נספחים 11 ו-13 לבקשה). כמו כן צורף פרוטוקול דיון
22 בתביעה קטנה, שבה נכח הנתבע כנציג החברה ומסר הסברים מפורטים בדבר אופן פעילותה
23 של החברה ושיטות המסחר וההשקעה (נספח 12 לבקשה). הנתבע טען בדיון לפניי כי הצגתו
24 כמנהל החברה בהליכים אלה נבעה אך משום שהחברה אינה יכולה להיות מיוצגת על ידי
25 עורך דין בתביעות קטנות. גם אם מדובר בהסבר אפשרי, לא הובהר מדוע לא נרשם במסמכים
26 שהוגשו בהליכים האמורים כי הנתבע הוא "מנהל קשרי לקוחות" – כפי שנטען לפניי – אלא
27 הנתבע בחר במפורש להציג את עצמו, ולא פעם אחת, כ"מנהל הנתבעת". גם בכך יש משום
28 תמיכה בעמדת התובע לפיה ייתכן שהייתה לנתבע מעורבות גדולה יותר בניהול ענייני החברה
29 מזו שנטענת על ידו. בכלל זאת, עיון בפרוטוקול הדיון מיום 14.1.2016 בת"ק 62346-06-15
30 (נספח 12 לבקשה) מלמד על כך שהנתבע גילה בקיאות רבה בדרך הפעולה של החברה, וזאת
31 בניגוד לעמדתו בכתב ההגנה בהליך הנוכחי לפיה הוא אינו יודע בדיוק מהן הפעולות
32 הפיננסיות שהחברה ביצעה (סעיף 40 לכתב ההגנה).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

1
2 10. שלישית, בחקירת הנתבע בדיון בבקשה לביטול העיקול הוצגו לפניו מסמכים
3 שכותרתם "נספח להסכם לקוח" (המסמכים כונו בדיון גם "מסמכי הגנה לקרן"). מדובר
4 במסמכים שנחתמו באופן פרטני עם לקוחות מסוימים, ובהם התחייבה החברה להשיב
5 ללקוח את קרן ההשקעה בסכום שנקבע באותו נספח, ככל שחשבונות ההשקעה יראו בנקודת
6 זמן מסוימת סכום נמוך מסכום זה (למעשה, גם עם התובע נחתם נספח דומה, שבין היתר
7 על יסודו מבוססת התביעה). המסמכים שהוצגו בדיון הם מהימים 12.5.2015, 14.10.2015,
8 ו-7.8.2016, ובכותרתם נכתב כי האמור בהם הוא: "לפי סיכום של הלקוח עם נציג החברה,
9 אליאב" (הוא הנתבע). המסמכים הוצגו לנתבע לאחר שנשאל אם נתן אי פעם מסמכי הגנה
10 לקרן ללקוחות, ותשובתו הייתה "לא. היחיד שיכול לתת ולחתום זה עמוס" (עמ' 5
11 לפרוטוקול, שורות 1-3). גם אם כוונת הנתבע במענה לשאלה הייתה שהאישור הסופי להסדר
12 עם הלקוח ניתן על ידי עמוס, עצם העובדה שהנתבע ניהל משא ומתן עם לקוחות באשר לתנאי
13 העסקה בינם לבין החברה מעוררת ספק אם תפקידו בחברה היה מוגבל כפי שטען. בנסיבות
14 אלה, גם אם החתימה על המסמך עצמו הייתה חתימת החברה – ונראה כי עניין זה יתברר
15 בהליך העיקרי – בשים לב לכך שהמסמך מתעד הסדר פרטני שנעשה עם לקוח ומתייחס לתנאי
16 התקשרות בין הלקוח לבין החברה, לכל הפחות מתעוררת שאלה ביחס לתפקיד הנתבע בגיוס
17 לקוחות לחברה או בשימור לקוחות החברה.
18
19 11. לגישתי, די באלה כדי לקבוע שהתובע הצביע על קיומן של ראיות מהימנות לכאורה
20 והעמיד שאלה ראויה לבירור באשר לחלקו של הנתבע בחברה ומכאן, לשאלת אחריותו
21 לפעולות החברה ולמצגיה. יש להניח שעניינים שונים יוסיפו ויתבררו בהליך העיקרי,
22 ובכללם, בין היתר, שאלת מצגים שהציג הנתבע, אם בכלל, בשם החברה; היקף ידיעותיו
23 בזמן אמת על מצבה של החברה; ובעיקר, שאלת אחריותו לפעולות בלתי חוקיות שלכאורה
24 בוצעו על ידי החברה, ככל שיוכח שבוצעו כאלה, ובעיקרן ניהול תיקי השקעות ללא רישיון.
25 יחד עם זאת, בשלב הראשוני שבו מצויים ההליכים, ובמידת ההוכחה הנדרשת בשלב הנוכחי,
26 סבורתני כי התובע עמד בנטל להצביע על קיומה של זכות לכאורה. עוד אוסיף כי מסקנה זו
27 נלמדת גם מן העובדה שעל אף הראיות שהוצגו על ידי התובע, הנתבע לא מצא לנכון לתמוך
28 בדבר את טענתו לפיה תפקידו בחברה היה זוט. בכלל זאת, לא הוגשו אסמכתאות כלשהן
29 מהן ניתן ללמוד על אופי התפקיד של הנתבע. הנתבע ציין כי משכורתו מעידה על חלקו
30 המינורי בחברה, אולם הוא בחר שלא להציג את תלושי השכר שקיבל. טענת הנתבע בחקירה
31 לפיה לא רצה בשלב זה לחשוף מידע פרטי בפני התובע אינה משכנעת (עמ' 6 לפרוטוקול,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

- 1 שורות 14-19). בנסיבות אלה, סבורתני כי התשתית הלכאורית שהוצגה על ידי התובע לא
2 נסתרה.
3
4 12. אף אם אניח כי עוצמתה של הזכות לכאורה אינה משמעותית, הרי שהיא מתאזנת
5 על רקע יסוד ההכבדה ומאזן הנוחות. התובע הצביע על כך שבכוונת הנתבע למכור את דירת
6 המגורים שבבעלותו ובעלות רעייתו. הנתבע לא הכחיש כוונה זו. הנתבע טען שאין לו נכסים
7 נוספים פרט לדירת המגורים (עמ' 7 לפרוטוקול, שורות 31-32), וטען כי הוא מעוניין לרכוש
8 דירה חלופית שבנייתה תושלם בעוד מספר שנים. לטענתו, הדירה אותה ברצונו לרכוש זולה
9 משמעותית ממחיר השוק (ומחירה הנתבע הוא 2,100,000 ש"ח), וככל שמכירת הדירה
10 הנוכחית תתעכב, הנזק שייגרם לו הוא משמעותי (סעיפים 43-44 לתצהיר הנתבע). אלא
11 שטענות אלה נטענו בעלמא ולא נתמכו בדבר. לא הוגשה אסמכתה כלשהי לתמיכה בטענה
12 לפיה הנתבע מתכוון לרכוש דירה חלופית. לא הוצג מידע על הדירה החלופית. לא הוגשה
13 הצעת מחיר. לא הוגש פרוספקט או כל אינדיקציה אחרת על עצם קיומה של הצעה לעסקת
14 מכר עתידית. ממילא לא הוגשה ראיה כלשהי לתמיכה בטענה לעניין מחירה הצפוי של
15 הדירה; לעניין גובהה של המשכנתה הנוכחית; ובעיקר, לא הוצגה ראיה לתמיכה בטענת
16 הנתבע לפיה אלמלא ירכוש את הדירה כעת הוא יאבד הנחה משמעותית שניתנת לו כיום.
17 בשים לב לעובדה שהנתבע לא הכחיש את ההליכים למכירת הדירה, לכל הפחות היה עליו
18 לבסס את הטענות באשר לכך שמאזן הנוחות נוטה לטובתו. משלא נעשה כן, לא ניתן להעריך
19 את עוצמת הנזק שתיגרם לנתבע ככל שלא יוכל להתקשר בעסקה הנתבעת (שכאמור, לא
20 הוגשו ביחס אליה ראיות כלשהן), או ככל שהתקשרותו בעסקה תידחה.
21
22 13. טרם סיום אתיחיס לשתי טענות נוספות שהועלו. ראשית, הנתבע התייחס לקביעות
23 שנקבעו על ידי בית המשפט בבקשה לביטול עיקול שנדונה בהליך אחר שבו הועלו טענות
24 דומות לטענות הנתבעות בהליך הנוכחי. בהחלטה שם נקבע כי לא נמצאה עילת תביעה נגד
25 הנתבע ועל כן בוטל צו עיקול שהוטל על דירת הנתבע. העתק מפרוטוקול הדיון ומהחלטה
26 צורף על ידי הנתבע. עיינתי בפרוטוקול ובהחלטה. מאחר שלא צורפו לעיוני כתבי הטענות
27 באותו הליך, לא ניתן היה לעמוד על התשתית העובדתית שהוצגה לבית המשפט. משכך, לא
28 ברור אם מכלול החומר הראייתי שהוצג לפניי הוצג גם בהליך המקביל. בנוסף, כפי שעולה
29 מההחלטה, נראה כי בשלב שבו ניתנה ההחלטה לא העמיד הנתבע את דירתו למכירה – שיקול
30 שהשפיע על הערכת בית המשפט את יסוד ההכבדה. בנוסף, שם הוטל גם עיקול על חשבונות
31 הבנק של הנתבע, ובית המשפט התייחס לכך במפורש בהחלטתו. למעשה, די באלה כדי לאבחן
32 בין ההליכים. שנית, הנתבע טען שהתובע פעל בחוסר תום לב שעה שתיקן את כתב התביעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 27551-03-17 שולץ נ' וואן אף. אי. אן. ווי בע"מ

1 על דרך של הוספת נתבעים רק לאחר שהבין שלא יוכל להיפרע מהחברה ומעמוס. לא מצאתי
2 כי יש בטענה זו להקרין על שיקולי היושר. התובע הבהיר כי לא רצה בתחילת הדרך לנהל
3 תביעה מורכבת כל עוד יוכל להיפרע מנתבעים 1 ו-2. משהוברר שאין זה המצב, ראה לנכון
4 לתקן את כתב התביעה ולתבוע את כל הנתבעים הרלוונטיים. לא הונחה לפניי תשתית כלשהי
5 שתסותר טענה זו.

6
7 14. בשים לב לכלל האמור לעיל, סבורתני כי יש להותיר את העיקול על כנו, אולם במאזן
8 הנוחות בין הצדדים ראיתי לנכון לקבוע כי המשך עמידת הצו בתוקף תותנה בהפקדת עירבון
9 של 45,000 ש"ח (וואת, בנוסף להתחייבות העצמית ולעירבון בסך של 20,000 ש"ח שהופקד
10 על ידי התובע במסגרת בקשת העיקול שהגיש נגד הנתבעים האחרים). הסכום האמור יופקד
11 לא יאוחר מיום 1.6.2018, שאחרת הצו יפקע.

12
13
14 ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

15

קרן אזולאי, שופטת

16
17

